

Hvor smiler fager den danske kyst

Hvor smiler fager den danske kyst
og breder favnen, når solklar bølge
og sommerskyer og skib med lyst
står sundet ind i hinandens følge,
og Kronborg luder ved Sjællands port
mode hvide skuder - hvor lyst! hvor stort!

Den danske mark i en bølgen går
som åndedræt af en venlig kvinde.
Sødt gynger byggen sit silkehår,
og rugen ånder med sol i sinde,
og vinden iler til hvedens bryst.
Hvor fager smiler den danske kyst!

Alvorlig taler ved alfarvej
med grønsvær tækket de gamle grave:
Henfarne slægter - for glem dem ej!
i arv de gav dig en ædel gave.
Henfarne slægter i landets marv.
sig ej fornægter. Bevar din arv!

Men du der søgte mod fremmed strand,
de gamle lig, som mod søen stunded,
hver gang du genser det gamle land,
skal sande, her blev dit hjerte bundet.
Thi dybe minder og gammel agt
og milde kvinder - hvor har de magt!